

พระวสารของนักบุญลูกา 16:1-13 ของสัปดาห์ที่ 25 เทศกาลธรรมดา

เศรษฐี คือ ใคร? คิดอะไร? ไซ้พระเยซูเจ้าไหม? ไซ้พระเป็นเจ้าไหม? เปรียบตัวเองในเรื่องนี้เป็นใคร? เป็นผู้ที่รู้เท่าทัน หรือ เป็นเศรษฐีที่นึกชมผู้จัดการคนนี้แทนที่จะรีบจัดการ กลับให้เวลาเปิดช่องให้โกงต่อ (หรือเปิดช่องให้กลับใจ?) คุณคิดว่า คนที่พระองค์เลือกจะเลือกแบบไหน? (เราละ พระองค์เลือกเราจะผิดหวังไหม?) และเศรษฐีในเรื่องก็ปล่อยให้ผู้จัดการ (ไซ้เราไหม?) ทำตามความคิดไม่ตรงไปตรงมา ชี้โกง... เงินทองไม่สำคัญสำหรับเศรษฐี (พระเยซูเจ้า)? หรือใช้เงินซื้อคนเหมือนอย่างที่เราบางครั้งก็ใช้เงินฟาดหัว ข่ม อวดคนอื่น และคิดว่าจะได้ความภักดี จะได้เพื่อนแท้? กับการใช้เงินในอีกด้านหนึ่งคือ **แบ่งปัน มีเมตตา ช่วยเหลือเมื่อเขาต้องการ เมื่อเขาเดือดร้อน** โดยไม่ได้หวังจะได้ผลตอบแทน หรือความภักดีกลับคืนมา แบบไหน คือ การเห็นค่าของเงินที่แท้จริง? แบบไหนจะได้มิตรภาพที่แท้จริง? แบบไหนเรียกอวดรวย? แบบไหนเรียกคนมีเมตตา? และพระองค์จะหาผู้จัดการที่ซื่อสัตย์จริง ๆ ได้ไหม? มีใครไม่โกงเศรษฐี (พระเยซูเจ้า) ในชีวิตจริง ๆ บ้างไหม? ไม่น่าจะมี **เราทุกคนก็ยอมเคยชี้โกง เอาเปรียบ** แอบซ่อนจากพระเป็นเจ้า เพราะเอาความดีที่รู้สึกว่าเป็นเจ้าน่าจะมองเห็นบ้าง ไม่ว่าจะศรัทธาหรือกิจเมตตา พระเป็นเจ้าคงยอมมองข้าม อภัยความไม่ซื่อสัตย์เล็ก ๆ น้อย ๆ นานทีมันต้องมีกันบ้างนะพระองค์ แล้วเราก็อ้างไม่ซื่อสัตย์เหล่านั้นไป...คำถาม คือ **“พระเป็นเจ้ารู้ไหม?”** แล้วพระองค์กระซิบหรือบอกหรือว่าอะไรไหม? หรือเหมือนบอกกับผู้จัดการว่า เอาบุญขึ้นมาดูสิ รู้สึกว่าเจ้าจะแอบไม่ซื่อสัตย์บ่อยไปแล้วนะ แล้วเราจะกลับใจไหม? หรือจะชี้โกงต่อไป ไหน ๆ มาทางนี้แล้ว ก็ไปให้สุดชอยเลย พี่น้องคิดว่า จะเลือกแบบไหน? **พระองค์กำลังเตือนเราเรื่องเงินทองที่มีอยู่กับที่ได้ใช้ไปไหม?** วิธีที่ได้เงินทองมาถูกต้องไหม? และวิธีที่ใช้ไปพาเราไปเบื้องต่ำหรือสวรรค์...พระองค์จะต้องผิดหวังกับเราไหม? พี่น้องจะทำพระองค์เสียใจ เสียหายในตัวเราไหม?

ผู้จัดการ คือ ใคร? คิดอะไร? ผู้จัดการคนนี้ รักนายของตัวเองไหม? รักแค่ให้ผลประโยชน์ไซ้ไหม? เอาไว้กอบโกย แสวงหาผลประโยชน์ ไม่ใช่มิตรสหาย แต่เป็นหนอนที่คอยกัดกินจากภายใน **เราเป็นผู้จัดการแบบนี้หรือไม่?** เห็นพระเป็นเจ้าเป็นแค่ผู้ให้ผลประโยชน์แก่ตน วันใดพระองค์รู้ทันหรือไม่ให้ประโยชน์กับตนแล้วก็คิดจากไปทันที เหมือนผู้จัดการในเรื่องนี้ ไม่ได้คิดเรื่องกลับใจ ขอโทษ ขอโอกาสเลย อืมละ ไปตายเอาดาบหน้า หาเหยื่อ (พระ) ที่จะให้ประโยชน์แก่ตนต่อไปดีกว่า

ผู้จัดการประเภทนี้ไม่รักใครจริง ๆ รักแต่เงินทอง และพร้อมหักหลัง ทยศ หรือผู้จัดการรักลูกหนี้? เรียกมาลดจำนวนหนี้ทันใดเลย เพื่อลูกหนี้จะได้ซาบซึ้ง และรู้สึกเป็นบุญคุณกับเขา คำถาม **คือ เราเป็นลูกหนี้ เราจะเอาด้วยไหม?** ร้อยวันพันปีไม่เคยลดหย่อนให้ เวลาที่เดือดร้อนไม่เคยรับฟังเหตุผล แต่พอตัวเองเดือดร้อนมาทำใจดีต่อเรา ต้องมีอะไรไม่ชอบมาพากลแน่ ๆ และดีไม่ดีจะเป็นผู้สมรู้ร่วมคิด รับของขโมย หากผู้จัดการคนนี้อย่างน้อยรักลูกหนี้จริง ๆ เขาจะต้องทำอย่างนี้ เป็นครั้งคราว เมื่อลูกหนี้มาขอลดหย่อนด้วยความจำเป็น รับฟังเหตุผล เห็นอกเห็นใจ และช่วยเหลือไป ลูกหนี้จะซาบซึ้ง และเรียกสิ่งนี้ได้ว่า **ความเมตตา ความมีน้ำใจ ลูกหนี้จะสำนึกคุณ** และแม้เศรษฐี จะรู้ภายหลัง หรือรู้แล้วก็ได้ ก็จะไม่โกรธผู้จัดการคนนี้อย่างไร ไม่แค้นลาค กล้าหาญ จะขบใจด้วยซ้ำ และทำเป็นมองไม่เห็น **เพราะเศรษฐีผู้นี้ไม่ถือว่าเงินทองเป็นเรื่องสำคัญ แต่เป็นเครื่องมือวัดคุณธรรม** จิตใจของมนุษย์ได้ทุกอย่าง หากผู้จัดการมีเมตตา มีใจเอื้อเฟื้อ ผ่อนปรนต่อผู้ยากไร้อย่างสมเหตุสมผลจริง ๆ เศรษฐีย่อมภูมิใจที่มีคนซื่อสัตย์น้อยน้อย แต่เอนไปทางเพื่อให้เกิดความสุข แบ่งปัน เมตตาต่อผู้อื่นได้มากขึ้น เศรษฐีจะรักผู้จัดการผู้นี้มากขึ้นด้วยซ้ำไป

ลูกหนี้ คือ ใคร? คิดอะไร? และคนที่เป็นอย่างนี้เศรษฐี แล้วผู้จัดการคนนี้เรียกมาเปลี่ยนตัวเลขให้หนี้ลดลง เป็นใครที่ได้ผลประโยชน์ที่สุดในเวลานั้น? ย่อมไม่ซาบซึ้งแน่ ๆ และดีไม่ดีจะไม่ร่วมมือด้วย ไม่เอาด้วย เพราะไม่อยากโดนหางเลข ในทำนองเดียวกัน แล้วเวลาที่ลูกหนี้มาขอลดหย่อน ผู้จัดการ (ยังไม่เดือดร้อน) ตัวเขาเห็นใจ ลดหนี้ให้กับลูกหนี้ไหม? หรือไม่แยแส หัวเราะเยาะ เพราะไม่ใช่ความเดือดร้อนของตนเอง? ลูกหนี้ก็ไม่รู้สึกถึงบุญคุณของผู้จัดการเช่นกัน ย่อมมองออกว่า **ก็แค่คนที่มีโอกาสและคนเห็นแก่ตัวที่มีอยู่มากมายในโลก เลี้ยงได้จึงเลี้ยง** ลูกหนี้แม้เขาจะเป็นหนี้ อาจไม่ได้จนและไม่ได้โง่ แต่บางครั้งบางคราวต้องการเวลา ต้องการความอะลุ่มอล่วย น้ำใจสักหน่อย การลดหย่อน ความเมตตา เห็นแก่ความเป็นพี่น้องร่วมโลก เห็นแก่การเป็นลูกของพระเหมือนกัน เห็นแก่การเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้าเช่นกัน จะได้สัมผัสน้ำใจจากผู้จัดการ (ที่ดี) เช่นตัวพี่น้องก็คงจะดีมีใช้น้อย แล้วเราเองจะเป็นผู้ที่ทำให้ พระเป็นเจ้าได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ **คำชื่นชมสรรเสริญว่าพระเจ้าเราเป็นพระเจ้าที่ดีมีเมตตา เพราะเราเป็นผู้จัดการที่ดี...**แต่หากเจอลูกหนี้ที่ไม่สำนึกบุญคุณ ก็จัดไปตามเนื้อผ้าอย่างมีเมตตาแล้วกัน ขอพระเจ้าอวยพร และประทานจิตใจที่เปี่ยมปรีชาญาณและความเมตตาแก่พี่น้อง